

[Statsministeren]

stes straks efter dets vedtagelse. Jeg kan godt se, at det måske kunne have sine fordele, hvis det blev gjort klart, at lovforslaget stadfæstes straks efter dets vedtagelse, for det giver i alt fald en længere periode med juridisk sikkerhed for brevstemmerne. Derfor vil jeg være villig til at drøfte det problem med udvalget mellem anden og tredje behandling. Jeg kunne forestille mig, at enhver tvivl her i hvert fald var ganske afklaret, dersom der blev stillet et ændringsforslag mellem anden- og tredjebehandlingen, som netop gik ud på, at lovforslaget kan stadfæstes straks efter dets vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Jeg synes, det er meget vigtigt at få klarhed i denne sag. Statsministeren siger nu, at han må fortælle den danske befolkning, at et nej fra den danske befolkning til dette lovforslag, altså EF-pakken, er ensbetydende med, at man også siger nej til medlemskab af EF. Det er fantastisk, hr. statsminister, for herved frarøver regeringen på stedet den danske befolkning den vetoret, der er hjemlet i Romtraktatens artikel 236, noget, som de andre lande dog aldrig har fundet på. Noget, som vi ellers skulle værne om, står statsministeren på denne talerstol og frarøver os. Hvordan skal denne statsminister være statsminister i dette land efter et nej? Han må gå ned og melde os ud af EF. Det er jo det, han siger. Han truer med, at vi skal ud af EF, hvis det bliver nej. Det synes jeg befolkningen skal vide. Statsministeren frarøver os voretten.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Nu skal jeg ikke gøre gældende, at hr. Ivar Nørgaard og Folkebevægelsen på dette punkt mener det samme, men det er jo tilfældet. Jeg frarøver bestemt ikke Danmark voretten, tværtimod. De forhandlinger, vi har ført, dokumenterer jo netop, at vi bevarer voretten som hidtil.

Mit synspunkt er, og hr. Ivar Nørgaard kan mene det modsatte, men mit synspunkt er, og derfor må det også blive mit råd til befolkningen, at et nej ved afstemningen vil være det første skridt på vejen ud af EF. Ikke fordi vi ønsker at gå ud af EF, men det vil uundgåeligt sætte en udvikling i gang,

som om nogen tid betyder, at de andre fortsætter i det spor, de ønsker, og at Danmark bliver isoleret. Jeg ønsker ikke, at Danmark skal isoleres. Det er derfor, jeg opfordrer til et ja. Så er der ingen tvivl; så er der ingen uoverskuelige virkninger, men det vil et nej føre til.

Maisted (FD):

Demokrati er selvfølgelig besværligt, det erkender jeg, og jeg forstår godt hr. Ivar Nørgaards harme i denne sag. Men det, det drejede sig om, var, at socialdemokratiet i sit betænkingsbidrag skrev: »Mindretallet er også imod, at man ved lovharmoniseringsbeslutninger i Ministerrådet går over til flertalsafgørelser uden sikre garantier for dansk selvbestemmelse, når det gælder om at højne sundhed og miljø i Danmark.«

Det er jo direkte ukorrekt, og det er ikke nær så skarpt formuleret som det, hr. Ivar Nørgaard tidligere har sagt, for hr. Ivar Nørgaard har fuldstændig på linje linje med SF sagt: »Formålet er jo at åbne det indre marked, så varer, kapital og tjenesteydelser kan passere frit, ud fra en tankegang om, at når en vare er godkendt i ét medlemsland, er den også automatisk godkendt i øvrige lande.«

Derefter siger de:

»Danmark vil ikke fremover have samme mulighed for at prioritere arbejdsmiljø, miljø- og forbrugerbeskyttelse over for konkurrencehensyn.« Der er jo en fantastisk afgrund til forskel på disse udtalelser. »I stedet vil Danmark opleve et voldsomt pres for forringede vilkår.«

Det er det, hr. Ivar Nørgaard tidligere har fremhævet, og så er det, jeg siger: den afsvækkelse, som hr. Ivar Nørgaard har givet sit betænkingsbidrag, som er direkte forkert, fordi vi har beholdt voretten, er ikke det samme som det, hr. Ivar Nørgaard tidligere har fremført i debatten, og derfor må jeg gå ud fra, at hr. Ivar Nørgaard er stærkt på tilbagetog på det punkt.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Hvilke konsekvenser et ja eller et nej har for dansk medlemskab, er der jo altså uenighed om – det er faktisk derfor, vi holder en folkeafstemning – og jeg synes, den politiske